

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Defensio Locorum S.
Scripturae. De Ecclesia Catholica, Et Eius Pastore
Episcopo Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo. Aduersus nugatorias ...**

**Torres, Francisco de
Coloniae Agrippinae, 1580**

VD16 ZV 18729

Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33634

Quomodo
iudicio etiā
Protestan-
tium men-
daciū An-
tonij redar-
guatur.

ces ouium. Iudicate vos Protestantes, num fecerim hic Episcopos arietes irrationales, an rationales? An non satis clarè dixi, esse arietes rationales, cum dixi, esse arietes quosdam secundum prophetam Ezechielem? Aut nūquid Antonius tam imperitus, aut hebes erat, vt non intelligeret, locum Ezechielis à me statim recitatum, quem sequebatur, paradigmaticum siue parabolicum esse? Aut nūquid curam ouium arietibus commisi, cum dixi esse Episcopos arietes quosdam, id est, duces quemq; gregis sui, vt sunt arietes duces ouium? nisi forte putabat, illud, esse arietes irrationales duces ouium, id est, praire illis, quod instinctu naturæ faciunt, nihil aliud esse, quàm curā ouium habere, quo quid insanius cogitari poterat? habere enim curam non conuenit nisi participi rationis. Postquā verò dixi, esse Episcopos arietes quosdam, scilicet rationales iuxta parabolā Ezechielis, id est, duces ouium rationalium hoc est laicorum, inde intuli, consequens esse necessariò secundum rationem & naturam, vt sicut oues rationales, quibus Episcopi tanquam quidam arietes rationales praeunt, opus habeant pastore, & duce, sic ipsi arietes rationales, id est Episcopi, siue pastores opus habeant pastore, & duce. Imò multo magis aiebam, ne qui aliorum duces sunt, ipsi errent, & alios quibus praeunt, in errorē mittāt. Hic tu Antoni, si poteras, debebas negare consequens, quod ego induxi, simulq; reddere rationē, quare oues rationales, id est, Laici pastore ac duce opus habeant; pastores verò, quos Superintendentes vocatis, non habeant. Sed quia non potuisti, imò neq; tentasti, dissimulante adcauillandum te vertisti obscurādo, fingendo, & tenebras verbis meis clarissimis offundendo, quod tu mihi mendosè obijcis. Ex ista mea argumentatione profecta est paulò post, illa mea percunctatio, cum dixi, dicite ergo Confessionista, quem pastorem habeant arietes vestri, i. ministri vel superintendentes. Si enim nullū habent, sunt igitur dispersi, vexati & iacentes, sicut oues non habentes pastorem, vt Dominus in Euangelio de turbis illis dixit, nec ad hanc questionē, vt iterum dicam, respondisti.

CAPVT II.

Sed videamus iam, qui nec ad rationem ductū ex parabola Ezechielis, nec ad percunctationem quicquam respondisti, qualem rationationem mihi fallaciter affinxeris bonus plastographus. Sed neterram inquis, tempus, cum ita ratiocinaris, oportere esse aliquem, qui iudicet inter arietes, & simul profers Romanum Pontificem, refellat te Dominus ipse apud Prophetam his verbis, iudicabo, inquit, inter ouem & ouē, inter arietes & hircos, ergo Deus ipse sibi partes iudicandi deposcit. Tu verò bonus scilicet interpret verba Ezechielis sic exponis, iudicabo, inquit Dñs, id est, iudicabit Pōtifex Rom. atq; ita tuo more grauiter peccas τὰ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ οὐρανῶν. Si hanc expositionem Ezechielis in meo libro ostendere potueris, habeat, & quidem meo merito, ineptus & ridiculus, sin verò non potueris, transferant in

te nota inepti et ridiculi, & habearis tuo merito mendax & fallax. Ego vsquam
 sic ratiocinatus sum, & sic Ezechielem exposui, iudicabit Dominus, id est, iudi-
 cabit Pontifex Romanus? Profer locum ubi, vt, si non proferas, tu te non profe-
 rendo, mendacem esse conuincas. Nos Antoni, cum iudicat Pontifex Romanus
 iudicium veritatis, Dominum iudicare & credimus & predicamus. Ipse enim
 in Euangelio suo dixit beato Petro singulariter, & in eo successoribus, tibi da-
 bo clauis regni calorum, & quodcumq; ligaueris super terram, erit ligatum &
 in calis; & quodcumque solueris super terram, erit & solutum in calis. Ligare
 autem & soluere, partes iudicij sunt, non tamen cum iudicat Dominus, necesse
 est, vt iudi. et Pontifex. Immo hoc iudicium, quod Dominus per Prophetam E-
 zechielem minatur hic, diuinum & non humanum iudicium erat, pradicat e-
 nim Propheta de pastoribus puniendis, propter quos, quia male pascebant, ca-
 pta fuerat vrbs. Pradicat etiam de liberatione seruitutis Babylonica, & cessatio-
 ne sacerdotij & regni iudaici, & Christi aduentu. Quomodo ego, aut ubi cla-
 rissimo vaticinio de Christo tenebras offudi, vt tu ais? Immo tu Christo tene-
 bras offundis, id est, gloria eius obscuras, qui, quia Christus caput est super om-
 nem ecclesiam, & quidem propria & infinita virtutis, non pateris, vt eidem Eccle-
 sia, quae est corpus eius, & virtutem ab illo capite accipit, caput analogum im-
 posuerit, quod virtutem etiam illius capitis participet. Si pateris, vt diuinitas
 gratia sua cum corpore secundum mensuram vniuscuiusque membri commu-
 nicet, quare non pateris, vt hoc ipsum faciat cum capite eiusdem corporis se-
 cundum mensuram eius? Cur huic corpori inuides? & vis esse sine capite sui si-
 mili, id est, humana infirmitate circumdato, vt sciat compati? An derogare po-
 test, (hoc enim obijcere soletis) radius soli? riuus fonti? aliena virtus & potestas
 propria? aut quod finitum est, infinito? Si, quia est Christus princeps pastorum,
 sicut Petrus eum vocat, quod tu opponis. princeps, inquam, Pastorum infinita
 virtutis, & supra omnem principatum & virtutem, vt Paulus ait, constitutus,
 idcirco negas Pontificem Romanum esse principem Pastorum à Deo in Eccle-
 sia positum, secundum mensuram donationis Christi; nega similiter Apostolos à
 Deo Ecclesia datos, quia Christus est Apostolus et Pontifex confessionis nostrae,
 sic enim ad Hebraeos scripsit Apostolus Paulus. An derogat Christo Apostolo qui
 duodecim Apostolos numerat? derogaret quidem qui eos Christo pares face-
 ret, sicut qui alterum caput aequale capiti Christo aut alterum fundamentum
 Ecclesia poneret, quod cum fundamento illo aequaret, quod est Christus Iesus.
 quid dixi derogaret? Immo tolleret, quia virtus & potestas infinita & pro-
 pria Christi Dei & hominis, non potest esse nisi vnius Christi. Citas de-
 inde Cyprianum, vt probes, non opus esse vestris pastoribus,
 pastore alio, quia hoc, inquis, affirmat Cyprianus, ubi docet sin-

Aliud men-
 cium mani-
 festum an-
 tonij.

Quam sit
 gratia Dei,
 & rationi,
 ac naturae
 repugnans
 negare Ec-
 clesiae caput
 visibile.

Quid absur-
 di sequatur,
 si derogat
 Christo, q
 caput visi-
 bile Eccle-
 siae ponit.

Quo Anto-
nius citado
Cyprianum
laqueu sibi
iniecit, que
expedire no
potest.

„gulis pastoribus, portionē gregis ascriptam esse, quam regat vnus.
„quisq; rationem sui actus domino redditurus. Si ex hac Cypriani sen-
tentia, vt tu interpretaris, effici vis, non opus esse singulis pastoribus alio pastore,
qui eis præsint, præter Dominum, cui reddituri sunt rationem, idq; affirmare Cy-
prianum dicis, eadem ratione efficitur, non opus esse ouibus rationalibus, id est,
Laicis vlllo Episcopo pastore, siue apud vos superintēdente; q̃a singula oues, quia
homines sunt, reddunt & sunt Domino rationem, vnaquaq; actionis suæ. Quomo-
do hunc laqueum, quem tibi inieci, expedies? Sed ad locum Cypriani libro su-
periore copiose respondi, vbi te testis tui autoritate conuici. Deinde alio ariete
„quatis Pontificatum, quæ omnia inquis, si te minus mouent, saltem mo-
„ueant ipsa Pontificum decreta, dist. 99. in quibus interdicitur, ne
„Romanus quidem Pōtifex, vniuersalis appellatur? Cur nos nihil mo-
ueant ista, quæ dicis, quin potius mirandum sit, quod vos moueant, & quemad-
modum contra vos faciant, docui, & probavi libro superiore, ne eadem frustra
„repetam, donec tu ad illa respondeas. Adiungis postea, cæterum quid tibi vis,
„dum addis etiam, iudicare Pontificem inter hircos, id est, ipso re-
„ges & magistratus, num etiam vt Pontifices de omnibus causis ciui-
„libus, & cognoscant & iudicent? Dixi paulo ante, quod Dominus per pro-
phetam Ezechielem dicit, Ecce ego iudicabo inter ouem et ouem, inter arietem
& hircos, nunquam me sic exposuisse, vt tu commentus es, id est, iudicabit Pon-
tifex. Aliud enim iudicium est hoc, de quo propheta Ezechiel, & aliud longē
diuersum cui præsint Pontifex, in Ecclesia secundū Euangelium, sed tu hac non
discernis, quia neque quid dicas, intelligis. Virum vero de regibus, & Magistra-
tibus, & ciuilibus causis iudicare possint Pontifices, etsi questio ista aliena erat
ab hoc loco, & ad rem non pertinet, tamen quia ignorare etiam hoc videris, per-
cunctabor te, cum dixit dominus Petro, pasce oues meas, an hircos excepit, Ma-
gistratus dico & reges? minime, siquidem ποιμαίνω, quo verbo vsus est Eua-
gelista, omne genus pecoris significat, vt Grammatici veteres annotarunt, quis
autem dubitat, quin iudicium, quod pertinet ad animam, ad rationem pasceendi
pertineat? percunctabor amplius, si quando opus sit, excommunicare magistra-
tum, aut principem secularem ad gloriam Dei, vt spiritus eius, saluus fiat (sita-
men hoc protestantes audent, aut licere vnquā putant) an non hoc erit iudicare
hircos? Præterea, cū Apostolus ait, in epist. ad Hebræos, obedite præpositis vestris,
& subiaceite eis, ipsi enim peruigilant pro animabus vestris, tanquam rationem
redduri, an excepit animas regum & magistratum? nequaquam. Quomodo
autem rationem de eis reddituri sunt, si non licet de animis regum, & magistra-
tum iudicare; siquidem iudicare eas, ad salutem earum spectat? quid? si con-
uenit hoc & quidem secundum scripturam omnibus episcopis, quanto magis ei
licet,

Quo Ponti-
fices de re-
gibus & ma-
gistratibus
seculi, & cau-
sis ciuilibus
& quando
iudicare
possint, &
quarens,
& qua ra-
tione.

liceat, qui praest omnibus Episcopis, ac proinde ijs omnibus, quibus omnes Episcopi praesunt? ut vel sic agnoscatur vnus ad tempus iudex, sicut B. Cyprianus dixit, à quo sit exordium vnitatis Ecclesiae. De causis vero ciuilibus, quatenus potestas Ecclesiastica cognoscere & iudicare possit, & ubi in Euangelio iactum sit fundamentum secularis iurisdictionis iudicum Ecclesiasticorum, & quomodo de omnibus causis secularibus principum & Magistratum, nedum aliorum omnium laicorum eatenus licet, & expedit cognoscere, ut in peccato ad mortem non remaneant fratres; quod à Canonistis dici solet, cognoscere per viam denunciationis, scripsi nuper libro 3. defensionis epistolarum Pontificum Apostolicorum C. 2. Si tu aut alius magis quam tu curiosus, & diligens legere voluerit; indicauit locum, retractaui postea etiam eundem locum in explanatione locorum difficultiorum Clementis Romani, ubi locum Pauli in epist. ad Cor. priore accurate exposui. Secularia igitur iudicia, si habueritis, contemptibiles, qui sunt in Ecclesia, illos constituere ad iudicandum. Vbi epistolam Anacleti, de iudicijs istis secularibus ab accusatione Magdeburgensium, defendi; & probaui temporibus Apostolorum Episcopos iudicio causarum secularium, cui Laici praerant, interesse, & de ijs cognoscere necesse fuisse, quae omnia imperitiam tuam & errorem redarguunt & conuincunt. lege si volueris, & refelle, si potes, aliter quam nugando et delirando ut hic facis. Sequitur in libello tuo, tandem igitur animaduerte, quā sit inepta haec tua argumentatio ex loco Ezechielis. Immo animaduertant, qui te legunt, quā ineptè & futiliter ac nugatoriè argumentationem meam ridiculis ac insulsis cauillatiunculis eluseris. Deinde, Clementem Romanum, qui parabolam Ezechielis de ouibus, arietibus & hircis interpretatus est, sic confutras, sed quicumque tandem sit illorum librorum autor, non recte citauit locū Ezechielis hoc modo, iudicabo inter arietes & arietes, cū ita legendū sit ex hebraeo contextu, iudicabo inter arietes & hircos, quod postea Hieronimum citans agnoscis. Atque ita friget illud argumentum tuum parabolicum. Immo vide tu, quam frigeat tua cauillatio; audi quid Hyer. c. 34. Ezechielis dicat. Sape commonui, me editionē

Quomodo Anronius à teste suo Hieronymo redarguatur in eo quod in Clementem obijcit.

utramque commiscere, ut librorum vitem magnitudinem in his duntaxat, quae non multum in translatione discordant. Proxime recitauerat textum Prophetæ ex utraque editione mixtum, ubi parua differentia erat. Vos autem greges mei siue oues meae, hac dicit Dominus, ecce ego iudico inter pecus & pecus arietum & hircorum. Sic ex Hebraeo paulo post, saluabo gregem meum, & non erit ultra in rapinam, & iudicabo inter pecus & pecus siue inter arietem & arietem, si autem iudice Hieronimo utraque editio hic idem sonat, siue legas inter pecus & pecus, siue inter arietem & arietem, rectè igitur citauit Clemens inter arietem, & arietem, quod si rectè citauit, tuo & meo teste Hieronymo, relinquitur, ut nō meum

meum argumētum parabolicum, vt tu vocas, frigeat; sed potius tua cauillatio. Virgebo ergo percuntationem: quem pastorem habent vestri arietes, secundum parabolā Ezechielis, non dico in calo, sed quem habent in terra? ne sint sicut oves dispersa non habentes pastorem, sicut de turbis illis dixit Dominus in Euangelio? Recitas deinde multa ex libris Augustini de pastoribus, quae dicis lapsu μνημονικῶ à me pratermissa, & idcirco vt mihi gratificeris, illa subiecisse, in quibus aliquid tu non lapsu μνημονικῶ, id est, non per obliuionem, sed per malitiā pratermisisti, vel potius dissimulasti, & aliquid nō intellexisti contra te facere. Virumq; subijciam ego, non vt tibi gratificer, sed vt te conuincā, malitiosē agere. Hac tu recitasti: quae sunt oves meae, audiunt vocem meam & sequuntur me: hic inuenio oēs pastores bonos in vno pastore; nō enim verē pastores boni desunt, sed in vno sunt; multi sunt, qui diuisi sunt. Hic vnus praedicatur, quia vnitās commendatur. Illa verō quae sequuntur, à te sunt pratermissa, nec enim verē modo ideo tacentur pastores, & dicitur pastor, quia non inuenit Dominus, cui cōmendet oves suas; tūc autem ideo commendauit, quia Petrum inuenit. Imō verō & in ipso Petro vnitatem commendauit, multi erant Apostoli, & vni dicitur pascere oves meas. Quare hac Antoni dissimulasti? responde saltem tuis qui causam scire auent. Quomodo in Petro vnitatem commendauit, nisi quia voluit Dominus, vt esset vnus & solus primus, sicut B. Cyprianus in epist. ad Antonianū de Cornelio Pontifice, loco Fabiani mortui electo, lib. 4. scripsit, quod paulo antē recitasti, & repetendum est nunc: & cum post primum, inquit, secundus esse non possit, quisquis post vnum, qui solus esse debet, factus est etiā, nō secundus ille, sed nullus est. Sicut ergo in vnitāte, quia est principium numeri, omnes numeri continentur, tanquam in radice & origine; Sic in Petro vno, cui primo cura pascendi data est, omnes Apostoli, quatenus pastores, & eorū successores, qui sunt episcopi, omnes ouium rationalium pastores, tanquam in origine sacerdotij & vnitatis Ecclesiae continebantur. Huc pertinet illud alterum, quod quidem non pratermisisti, sed, vt paulo antē dixi, contra te facere non intellexisti, alioqui, illud etiam simili silentio dissimulasses. Nam & ipsum Petrum cui cōmendauit oves suas, quasi alter alteri, vnum secum facere volebat, vt sic ei oves commendaret, vt esset ille caput (Christū dicit) ille (hoc est Petrus) figuram corporis portaret, id est Ecclesia. Amabo Antoni, quomodo vnus Petrus figuram Ecclesiae, q̄ est corpus Christi, portabat, & non vllus alius ex Apostolis, nisi quia in Ecclesia, quam representabat, principatum tenebat. Si enim Ecclesia Catholica per cunctum orbem diffusa, vnum corpus est quod multa membra habet, quero abs te Antoni, cuius membri locum, ac vicem, & nomen dabis Petro, quod non dābū alijs Apostolis, ne facias cōtra sententiam Domini, gessisse alios prater Petrum, figurā corporis Christi, id est Ecclesiae? Dabis ne, vt manus sit? aut pes? aut oculus?

at per,

Quae sint ab
Antonio in
recitatio-
ne Augu-
stini prater-
missa non
per obliuio-
nem, sed
malitiosē.

at pes, aut manus, aut oculus non sic totum corpus representat, & designat, ut Caput. Deinde si in Petro unitatem pastorum Ecclesie, & unitatem ipsius Ecclesie commendauit Dominus, cum dixit vni Petro, pasc oves meas, igitur vnu Petrum voluit exordiri, & originem esse unitatis Ecclesie. Tenet igitur locum capitis, sicut vnde incipit unitas corporis humani, caput nominatur & est, est, inquam caput, vnde gubernatio externa Ecclesie initium capit. Caput autem verum & principale Ecclesie Christus est, ex quo totum corpus compactum & conexus, per omnem iuncturam subministrationis, secundum operationem in mensuram vniuscuiusq; membri, augmentum corporis facit in adificationem sui in charitates. Sicut a Capite secundum naturam, initium capiunt sensus ac nerui, vnde Varro, dictum esse caput existimat. Sed de hac analogia dicemus plura in loco, qui sequitur. Postremo conclusionem rationis tum impiam & Iudaicam, tum tibi repugnātem addidisti, cum ais, item Dominus denunciat apud Ezech. fore, ut grex suus, i. ecclesia, recolligatur & instauretur ex auctoritatis & reiectis falsis illis pastoribus; licet enim ille, faciam eos cessare, inquit, ne ultra pascant oves meas, neque pastores pascant ultra seipsos, sed eripiam oves meas ex eorum ore, nec erunt eis in cibū. Ergo nihil mirum, si reiectis Pontificijs Episcopis, alios Dñs excitari, ad Ecclesiā instaurandā. Ita ut nō possit Turrianus Episcoporum suorum successione nobis obijcere. Paulus autem confitebaris clarissimum esse in loco Ezechielis vaticinium de Christo, ad quem omnes pij doctores, ut aiebas, hunc locum Ezechielis retulissent. Si igitur fuit ut quidem est clarissimum vaticinium de Christo, profecto, cum ait de pastibus veteribus, faciam eos cessare, ne ultra pascant oves; neque pastores pascant seipsos, necesse est ut de cessatione veteris sacerdotij, & regni Iudaici prophetet. Quomodo igitur nunc oblitus tui, & tibi repugnans, non de cessatione veteris sacerdotij prophetari dicis, sed de cessatione Episcoporum Ecclesie Romanae per totum orbem diffuse? videte Protestantes, quousq; progressus sit secta vestra defensor Antonius, ut non satis habeat hareticus esse, sed insuper Iudaus esse velit. Sed pergam ad alium locum scripturae, ad septimum scilicet, ex quo etiam me sophisma duxisse contra ordinationes Protestantium affirmas; sed nos atuis eum cauillationibus defendemus, & magis adhuc contra te vrgebimus.

Quomodo
Pontifex est
caput eccle-
siae, & vnde
caput dici-
tur.

Locus Octauus 1. Corinth. 12.

Multa quidem membra sunt, vnum verò corpus; non potest autem oculus dicere manui, non est mihi opus te; aut rursum caput pedibus, non est mihi opus vobis, &c.

Sophis.